

ЦРНОДРОБНА ЦИРОЗА И НЕЈЗИНИТЕ КОМПЛИКАЦИИ честа индикација за хоспитализација - наши искуства

*Тодоровска Б, Јоксимовиќ Н, Чаловска-Иванова В, Појков Б, Андреевски В,
Аврамовски В, Цуракова Е.*

Клиника за гастроентерохепатологија - Скопје, Р. Македонија.

Вовед: Црнодробната цироза претставува терминално заболување на црниот дроб предизвикано од различни етиолошки фактори, пропратено со бројни компликации кои се причина за честа хоспитализација на овие пациенти. Најчести компликации се: варикозно крварење, појава на рефрактерен асцит, хепатална енцефалопатија, хепаторенален синдром, спонтан бактериски перитонит и сл.

Цел на студијата: да се проследи вкупниот број на пациенти со црнодробна цироза кои биле хоспитализирани во период од 6 години на ГЕХ Клиника, нивната дистрибуција по возраст, етиологија, тежина на болеста (Цхилд-Пугх класификација), како и видот на компликацијата како причина за хоспитализација.

Материјал и методи: користени се медицинските истории на пациентите со црнодробна цироза лекувани на нашата клиника во период од 2002 до 2007 година. Во оваа ретроспективна студија обработени се вкупно 699 пациенти (од 103 до 134 на годишно ниво), со соодветна анализа на претходно наведените параметри: возраст, етиологија, Цхилд Пугх класификација и вид на компликација.

Резултати: Со направената обработка на податоците се утврди дека возраста на пациентите хоспитализирани на нашата клиника се движи од 19 до 82 години, просечно 52.39 години. Од етиолошки аспект доминира етилната генеза со 47.2%, вирусните хепатити учествуваат со 33.7% за ХБВ и 6.7% за ХЦВ, а останатите 12.4% се однесуваат на други причинители, меѓу кои М. Њилсон, примарен склерозантен холангит, примарна билијарна цироза и сл. Во однос на тежината на болеста според Цхилд Пугх класификацијата во моментот на хоспитализација, се утврди постоење на потежок степен на црнодробна цироза, односно во Цхилд А група се наоѓаат просечно 22.4%, во Цхилд Б 37.2%, а во Цхилд Ц просечно 40.4% од пациентите. Како причина за хоспитализација се среќаваат следниве компликации: варикозно крварење кај 39.8% од пациентите, рефрактерен асцит кај 39.3%; хепатална енцефалопатија кај 25.9%; хепаторенален синдром кај 3.6% и спонтан бактериски перитонит кај 0.42%. За време на хоспитализацијата 10.01% завршиле летално и тоа најчесто оние пациенти кои имале варикозно крварење (кај 51.4% случаи), хепатална енцефалопатија (кај 42.8%) и хепаторенален синдром (кај 14.3%) како компликација на црнодробната цироза.

Заклучок: Црнодробната цироза е болест која претставува честа индикација за хоспитализација во клиничката пракса. Најчесто тоа се пациенти во понапреднат стадиум на болеста (Цхилд Б и Ц) кога и појавата на нејзините компликации се вообичаена слика на болеста (во нашата пракса најчести се варикозно крварење, рефрактерниот асцит и хепаталната енцефалопатија). Затоа во интерес на сите нас е завземање на стратегија за превенирање и редукција на компликациите на црнодробната цироза која подразбира рана дијагноза на болеста и соодветна медицинска активност во смисол на лекување на нејзините најчести причинители (алкохолот и хроничните хепатити од Б и Ц вирусно потекло).